

บทที่ 4

ผลการศึกษา

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ฯ

4.1.1 ประวัติความเป็นมา ลักษณะที่ตั้ง และอาณาเขต

ตำบลอุโมงค์ จัดตั้งเป็นสุขาภิบาลเมื่อ ปี พ.ศ.2514 อยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน พื้นที่จำนวน 20.09 ตารางกิโลเมตร ระยะห่างจากจังหวัด 10 กิโลเมตร มีจำนวน 11 หมู่บ้าน ได้เลื่อนฐานะประธานกรรมการมาจากการเลือกตั้ง เมื่อปี พ.ศ.2537 และได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลอุโมงค์ เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542

สภาพภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มตามแนวชายฝั่งตะวันตกแม่น้ำกวงและมีลำเหมืองปึงห่างไหลผ่านส่วนกลางของพื้นที่เพื่อหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรกรรม สภาพดินเป็นดินร่วนซุยเหมาะแก่การทำไร่ ทำนา และทำสวน โดยเฉพาะสวนลำไย การเกษตรเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 84.24 ใน 11 หมู่บ้าน (ตารางที่ 4.2)

สภาพภูมิอากาศ ฤดูกาลต่างๆมีลักษณะเช่นเดียวกับอำเภอเมืองลำพูนและจังหวัดลำพูนคือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม และฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีมีค่าประมาณ 26.08 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดตลอดปีมีค่าประมาณ 32.80 องศาเซลเซียส ค่าเฉลี่ยสูงสุดในเดือนเมษายนมีค่าประมาณ 38.20 องศาเซลเซียส และต่ำสุดในเดือนมกราคม 14.0 องศาเซลเซียส

ประชากร แสดงจำนวนประชากรตามสถิติการทะเบียน ณ วันที่ 30 เมษายน พ.ศ.2553 (ตารางที่ 4.1)

จากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลฯ (พ.ศ.2553-2555) นับได้ว่าเทศบาลตำบลอุโมงค์ได้ดำเนินการของการพัฒนาตามวิสัยทัศน์ที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งจะเห็นว่าการพัฒนาในพื้นที่นั้น ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงในหลายๆด้าน สำหรับการนำเสนอในการวิจัยนี้จะมุ่งเน้นเนื้อความและสิ่งที่เอื้ออำนวยต่อกลุ่มผู้สูงอายุเป็นหลัก และพอสรุปในมิติต่างๆได้ดังนี้

มิติทางสังคม โดยที่เป้าหมายหลักคือ เพื่อพัฒนาชุมชนให้เป็นเมืองที่อยู่เย็นเป็นสุข ตั้งแต่จัดให้มีการจัดตั้งสถานที่และมาตรฐานการดูแลรักษาสุขภาพให้ครบถ้วน การบริการรักษาพยาบาลเบื้องต้น (หน่วยแพทย์เคลื่อนที่) การส่งเสริมสุขภาพใจในชุมชน (เพื่อป้องกันการฆ่าตัวตาย) การพัฒนาหมู่บ้านจัดการสุขภาพ เพื่อมุ่งให้มีการจัดการสุขภาพในชุมชนอย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลประชากรแยกตามเพศ และวัย คิดเป็นร้อยละของประชากรทั้งหมด

วัยช่วงอายุ	เพศ					ร้อยละ
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	
เด็กเล็ก (1-5 ปี)	128	2	129	1	257	2
ก่อนปฐมวัย (4-5 ปี)	177	3	154	2	331	2
เด็กวัยภาคบังคับ (6-15 ปี)	663	10	631	9	1,294	10
เยาวชน (16-60 ปี)	870	14	774	11	1,644	12
วัยแรงงาน (25-40 ปี)	3,564	56	4,042	59	7,606	58
วัยผู้สูงอายุ (61 ปี ขึ้นไป)	931	15	1,226	18	2,157	16
รวม	6,333	100	6,956	100	13,289	100

ที่มา: แผนพัฒนาเทศบาลตำบลอุโมงค์ (2554-2556) หน้า 15

ตารางที่ 4.2 จำแนกรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี เรียงลำดับจากน้อยไปมาก พ.ศ.2551-2552

ลำดับ	หมู่บ้าน	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (บาท)
1	หมู่ที่ 4 บ้านฮ่องกอก	13,218
2	หมู่ที่ 11 บ้านแม่ร่องน้อย	14,277
3	หมู่ที่ 2 บ้านกอม่วง	27,788
4	หมู่ที่ 3 บ้านสันทับตอง	29,253
5	หมู่ที่ 8 บ้านไร่	29,488
6	หมู่ที่ 6 บ้านป่าลาน	34,694
7	หมู่ที่ 10 บ้านชัยสถาน	35,602
8	หมู่ที่ 9 บ้านป่าเส้า	43,077
9	หมู่ที่ 7 บ้านเขตวันหนองหมู	44,072
10	หมู่ที่ 1 บ้านอุโมงค์	52,459
11	หมู่ที่ 5 บ้านป่าหิ้ว	56,608
	เฉลี่ยรายได้ต่อคนต่อปีของคนในพื้นที่	36,793

ที่มา: แผนพัฒนาเทศบาลตำบลอุโมงค์ (2554-2556) หน้า 16

โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ (อผส.) การพัฒนาและส่งเสริมให้ตำบลอุโมงค์มีเอกลักษณ์ความเป็นชุมชนดั้งเดิม มีวัฒนธรรมความเชื่อประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์มีการฟื้นฟูภูมิปัญญาทุกแขนง

สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้แก่เยาวชน นักเรียน นอกจากนี้เทศบาลฯจัดทำระบบการจัดการองค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาให้เป็นระบบ ฐานข้อมูลผู้รู้ด้านภูมิปัญญาแต่ละด้าน และแหล่งการถ่ายทอด หรือแม้กระทั่งการจัดตั้งเครือข่ายวัฒนธรรมเฝ้าระวังภูมิปัญญา ประเพณีไม่ให้ผิดเพี้ยน และการดำเนินการสร้างค่านิยมความเป็นวิถีชีวิตล้านนาทั้งการแต่งกาย ภาษาพูด วิธีการใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม และส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม โดยไม่ทำลายเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมประเพณี การส่งเสริมสวัสดิการสังคมและผู้ด้อยโอกาส เช่น การสงเคราะห์ผู้ประสบภัยหนาว โครงการจัดซื้ออุปกรณ์เพิ่มคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ ค่าเบี้ยยังชีพคนชรา โครงการเสริมสร้างคุณภาพผู้ด้อยโอกาสและไร้ที่พึ่ง เป็นต้น

มิตีการมีส่วนร่วม บทบาทของกลุ่มประชาชนที่หลากหลาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือทางการเมือง มีความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่เพื่อสร้างคนรุ่นใหม่ให้เข้ามาทำงานในฐานะตัวแทนของประชาชนมากขึ้น เช่น โครงการอบรมผู้นำนักเรียนฝ่ายส่งเสริมอนามัย โครงการส่งเสริมศักยภาพลูกเสือชาวบ้าน โครงการสายใจรักแห่งครอบครัว โครงการส่งเสริมสุขภาพและกิจกรรมของผู้สูงอายุ โครงการวันผู้สูงอายุแห่งชาติ โครงการเพิ่มรายได้ให้ผู้ที่มีรายได้น้อย โครงการอุ้ยสอนหลาน วัฒนธรรมไทยสายใยชุมชน โครงการส่งเสริม OTOP โครงการตัดดาห์ส่งเสริมพระพุทธศาสนา โครงการทำหนังสือคู่มือธรรมะพัฒนาจิตใจสำหรับประชาชน เป็นต้น

จะสังเกตได้ว่า การพัฒนาแบบองค์รวม ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการวางโครงสร้างพื้นฐานที่ดี หรือการสอดแทรกแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ในการวางแผนด้วยแล้ว การพัฒนานั้นจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อมุ่งไปสู่ “อุโมงค์เมืองคนสุขภาพดี ทุกภาคมีส่วนร่วม ศูนย์รวมแห่งภูมิปัญญา” (แผนพัฒนาเทศบาลตำบลอุโมงค์สามปี (2554-2556), 2553: 39) ภายใต้พันธกิจที่ว่า เพื่อการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองที่อยู่เย็นเป็นสุข อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรม บุคลากรแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

นอกจากนี้ ยังมีการสร้างหลักประกันเพื่อคนในระดับชุมชน หมู่บ้าน หรือตำบล ในการจัดสวัสดิการภาคประชาชน โดยจัดตั้งกองทุนสวัสดิการขึ้นซึ่งมีแหล่งที่มาของทุนจากเงินสัจจะหรือเงินสมทบวันละ 1 บาท เงินสัจจะเหล่านี้ได้มาจากการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นจากสมาชิกแต่ละคนวันละหนึ่งบาท กองทุนได้ (วรเวศม์ สุวรรณระดา และวรวรรณ ชาญด้วยวิทย์, 2553: 59-60, 69-71) กล่าวคือ เทศบาลตำบลอุโมงค์ร่วมกับชุมชนต่างๆ ในเขตเทศบาลรวมกันทั้งสิ้น 11 ชุมชนได้มีแนวคิดร่วมกันที่จะได้มีการออมซึ่งเป็นการออมในลักษณะให้สัจจะต่อตนเอง ต่อชุมชน ต่อเพื่อนฯ ในสังคม เพียงออมไว้วันละ 1 บาท หรือเดือนละ 30 บาท เพื่อเป็นการสร้างหลักประกันรายได้ยามชราภาพ ภายใต้หลัก Corporation Governance มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 5,517 รายในปี 2551

4.2 ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงการวัดระดับความสุขและตัวองค์ประกอบที่อาจส่งผลต่อระดับความสุขในกลุ่มผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โดยวิธีการสุ่ม จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 341 ตัวอย่าง แบ่งผลการศึกษาออกเป็นทั้งหมด 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปทางด้านลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ตารางที่ 4.3 จำนวนตัวอย่างในการวัดระดับความสุขของผู้สูงอายุจำแนกโดยข้อมูลพื้นฐาน

		จำนวน/ความถี่	ร้อยละ	รวม
เพศ	ชาย	113	33.1	341 ราย (ร้อยละ 100)
	หญิง	228	66.9	
สถานภาพ	โสด	22	6.5	341 ราย (ร้อยละ 100)
	แต่งงาน	178	52.2	
	หม้าย	128	37.5	
	หย่าร้าง	13	3.8	
รายได้	มากกว่า 501 บาท	40	11.7	341 ราย (ร้อยละ 100)
	0 – 500 บาท	301	88.3	
สิทธิในการรักษาพยาบาล	บัตรทอง	284	83.3	341 ราย (ร้อยละ 100)
	อื่นๆ	57	16.7	
โรคประจำตัว	มีโรค	241	70.7	341 ราย (ร้อยละ 100)
	ไม่มีโรค	100	29.3	
ประเภทที่อยู่อาศัย	บ้านชั้นเดียว	212	62.2	341 ราย (ร้อยละ 100)
	อื่นๆ	129	37.8	
การออกกำลังกาย	มี	234	68.6	341 ราย (ร้อยละ 100)
	ไม่มี	107	31.4	
การศึกษา	ประถมศึกษา 4	280	82.1	341 ราย (ร้อยละ 100)
	อื่นๆ	61	17.9	
ลักษณะการครอบครองที่อยู่อาศัย	เจ้าบ้าน	252	73.9	341 ราย (ร้อยละ 100)
	อื่นๆ	89	26.1	

ตารางที่ 4.3 จำนวนตัวอย่างในการวัดระดับความสุขของผู้สูงอายุจำแนกโดยข้อมูลพื้นฐาน (ต่อ)

		จำนวน/ความถี่	ร้อยละ	รวม
ลักษณะการครอบครองที่ดินที่ตั้งที่อยู่อาศัย	เจ้าของ	252	73.9	341 ราย (ร้อยละ 100)
	อื่นๆ	89	26.1	
การประกอบอาชีพ	ทำงาน	302	88.6	341 ราย (ร้อยละ 100)
	ไม่ทำงาน	39	11.4	
ภาระหนี้สิน	มี	39	11.4	341 ราย (ร้อยละ 100)
	ไม่มี	302	88.6	

ที่มา: จากการสำรวจ

เมื่อจำแนกและพิจารณาของกลุ่มตัวอย่างในการวัดระดับความสุขของกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่จำแนกจำนวน 341 ตัวอย่าง ด้วย เพศ พบว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลเป็นเพศชายจำนวน 113 ราย และเป็นเพศหญิงจำนวน 228 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.1 และร้อยละ 66.9 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า อายุเฉลี่ยของผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถาม 341 ราย มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 70 ปี ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุมากที่สุดอยู่ที่ 86 ปี

หากจำแนกข้อมูลด้านประชากรของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ฯ โดย สถานภาพ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีสถานภาพโสดมีทั้งหมด 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5 แต่งงาน 178 ราย ร้อยละ 52.2 หม้าย 128 ราย ร้อยละ 37.5 และหย่าร้าง 13 ราย ร้อยละ 3.8 ตามลำดับ อีกนัยหนึ่งคือ ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามนั้นอาศัยอยู่กับคู่ครองเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือสถานะหม้าย กล่าวคือ อันเนื่องจากการคู่ครองชีวิตถึงแก่กรรม เป็นต้น โดยมีรายได้¹ น้อยกว่า 500 บาท อยู่ที่ 301 ราย และมากกว่า 500 บาท อยู่ที่ 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.3 และ 11.7 ตามลำดับ และรายได้เฉลี่ยของผู้สูงอายุจะอยู่ที่ 929.03 บาท ต่อรายเมื่อรวมรายได้จากเบี้ยยังชีพ

สำหรับ สิทธิในการรักษาพยาบาล ของผู้สูงอายุพบว่า ผู้สูงอายุที่ใช้สิทธิบัตรทองมีจำนวน 284 ราย คิดเป็นร้อยละ 83.3 และใช้สิทธิอื่นๆเช่น สิทธิการเบิกได้ การเบิกตรง ข้าราชการ และการชำระเงินด้วยตัวเอง อีก 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.7 ในทางเดียวกัน จำนวนร้อยละของผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัว สูงถึงร้อยละ 70.7 (241 ราย) และไม่มีโรคประจำตัว 100 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.3 โดยโรคที่พบมากที่สุดเช่น โรคความดันโลหิต โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคเกี่ยวกับสายตา การได้ยิน ไชมันในเส้นเลือด เป็นต้น หากจำแนกด้วย ประเภทที่อยู่อาศัย จะพบว่า ลักษณะรูปแบบบ้านเรือน

¹ รายได้นี้ยังไม่รวมรายได้ที่มาจากเบี้ยยังชีพ

ที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุจะเป็นบ้านแบบชั้นเดียว 212 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.2 และร้อยละ 37.8 ด้วยความถี่ 129 ราย ในลักษณะที่อยู่อาศัยแบบอื่นๆ โดยที่รูปแบบบ้านแบบชั้นเดียวนั้น จะเป็นทั้งแบบปูนหรือไม้ และรูปแบบอื่นๆเช่น สองชั้นปูน สองชั้นปูนและไม้ และสามชั้น

เมื่อเราพิจารณาถึง การออกกำลังกาย พบว่า มีผู้ออกกำลังกายถึง 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.6 ซึ่งการออกกำลังนั้นส่วนใหญ่จะมาจากคำแนะนำจากแพทย์ผู้ให้การรักษา อีกส่วนหนึ่งจะเป็นความสมัครใจในการออกกำลังกายเพื่อการดูแลสุขภาพของตนเอง และมีผู้ที่ไม่ออกกำลังกายคิดเป็นร้อยละ 31.4 จำนวน 107 ราย ซึ่งการไม่ออกกำลังกายนี้ผู้ตอบแบบสอบถามกล่าวเพิ่มเติมว่า ยังมีการออกกำลังกายทางอ้อมอยู่บ้าง เช่น การเคลื่อนไหวในการทำความสะดวกในบ้าน เลี้ยงดูบุตรหลาน อันเนื่องมาจากสุขภาพของผู้สูงอายุเองไม่เอื้ออำนวยต่อการออกกำลังกายโดยตรง

ด้าน การศึกษา ของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลฯ พบว่า ผู้อายุที่มีการศึกษาประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 280 ราย คิดเป็นร้อยละ 82.1 และอื่นๆถึง 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.9 จะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุในเขตพื้นที่นั้นส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 หรือเทียบเท่า ซึ่งอื่นๆในที่นี้ หมายถึงผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเลยและระดับการศึกษามากกว่าชั้นประถมศึกษา 4 เช่น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และเมื่อคิดค่าเฉลี่ยจำนวนปีของการศึกษาของผู้สูงอายุต่อจำนวนประชากรผู้สูงอายุที่ทำการสำรวจแล้วอยู่ที่ 1.08 ปี หรือชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1

เมื่อเราพิจารณาถึง สิทธิการถือครองของที่ดินที่ตั้งที่อยู่อาศัย และ ที่อยู่อาศัย พบว่า หากมีสิทธิในการครอบครองที่อยู่อาศัยเป็นแบบเจ้าบ้านแล้วก็จะมีสิทธิในการครอบครองที่ดินที่ตั้งที่อยู่อาศัยจำนวน 252 ราย จากทั้งหมด 341 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.9 และลักษณะการครอบครองในลักษณะอื่นๆเช่น บ้านเช่า หรือเป็นผู้อาศัย จะมีจำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.1 หากพิจารณาควบคู่กับการจำแนก การประกอบอาชีพ พบว่าผู้สูงอายุที่มีงานทำมีจำนวน 302 ราย ร้อยละ 88.6 ซึ่งในจำนวนของผู้ที่ทำงานนั้น อาชีพส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำสวน และการรับจ้างที่ใช้แรงงานไม่มาก เช่น การเย็บปักถักร้อย ทำความสะดวก และการรับดูแลเด็ก เป็นต้น สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่ทำงานนั้นพบว่า ร้อยละ 11.4 หรือจำนวน 39 ราย จะมีการเลี้ยงดูจากบุตรหลานของตน

ในส่วนสุดท้ายของข้อมูลพื้นฐานที่จำแนก ภาระหนี้สิน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีภาระหนี้สินมีจำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.4 และไม่มีหนี้สิน ร้อยละ 88.6 คิดเป็น 302 ราย เมื่อคิดค่าเฉลี่ยการมีภาระหนี้สินจะมีค่าเท่ากับ 8,683.28 บาทต่อจำนวนประชากรผู้สูงอายุที่ทำการสำรวจ จะเห็นได้ว่าการมีภาระหนี้สินนั้นจะมีราคาสูงอันเนื่องมาจากการใช้สิทธิ์ในการกู้ยืมเงินจากราชการเพื่อการเกษตรเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ยังพบว่าร้อยละ 100 ของผู้สูงอายุที่ทำการตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ และมี ชั่วโมงการพักผ่อน เฉลี่ยอยู่ที่ 10.74 ชั่วโมง ชั่วโมงการทำงาน เฉลี่ยอยู่ที่ 4.14 ชั่วโมง และมี จำนวนสมาชิก เฉลี่ยที่อาศัยอยู่กับผู้สูงอายุในเขตพื้นที่เทศบาลมีจำนวน 3.3 คน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสุขของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน

ในการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความสุขของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่เทศบาลฯ ใช้วิธีการประมาณค่าตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variable) แบบ Ordered Logit ด้วยเทคนิควิธีวิเคราะห์การประมาณค่าความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates หรือ MLE) และเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effect หรือ ME) เพื่อศึกษาถึงความน่าจะเป็น (Probability) ของปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสุข และบางครั้งการทำการประมาณค่าสามารถอธิบายได้ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Coefficient) ซึ่งแบ่งผลออกเป็น 3 ส่วน ตามการตั้งสมมติฐานสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสุข เนื่องจากไม่มีตัวอย่างที่ตอบว่า มีระดับความทุกข์มากที่สุดหรือเลือกตอบ 0 ดังนั้น จึงต้องปรับค่าของตัวแปรตามใหม่ให้สอดคล้องกับคำตอบเพื่อการคำนวณ แต่การนำเสนอขึ้นยังคงแสดงค่าตามมาตรฐานเดิม

ภายใต้ข้อสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ทำการทดสอบว่า ตัวแปรด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม สุขภาพ สามารถเป็นตัวแปรอธิบายต่อระดับความสุขโดยรวมในกลุ่มผู้สูงอายุหรือไม่

ตารางที่ 4.4 ตัวแปรอธิบายที่มีนัยสำคัญทางสถิติในการอธิบายตัวแปรความสุขโดยรวม

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอธิบาย (Explanatory Variable)
ระดับความสุขโดยรวม (Pseudo $R^2=0.3035$)	ด้านเศรษฐกิจ (1.67)*
	ด้านสังคม (5.64)***
	ด้านการเมือง (2.28)**
	ด้านสิ่งแวดล้อม (3.43)***
	ด้านสุขภาพ (7.27)***

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ ในวงเล็บคือค่าสถิติ Z โดยที่ * มีระดับนัยสำคัญที่ 90% ** 95% และ *** 99% ตามลำดับ

ในตาราง 4.4 นี้ ได้ทำการประมาณค่าภาวะความน่าจะเป็นและแสดงตัวแปรอธิบาย (X) ที่อธิบายตัวแปรตาม (Y) ได้ด้วยค่าความน่าจะเป็นอยู่ทั้งหมด 5 ตัวแปร ซึ่งตัวแปรที่ทำการอธิบายในตารางที่ 4.4 พบว่า ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ มีค่า

สัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่เป็นบวกทั้งหมด หรือมีนัยทิศทางการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอธิบาย ต่อตัวแปรตามในทิศทางเดียวกัน และยังสามารถนำมาใช้เป็นตัวแปรที่ต่อระดับความสุขโดยรวมได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ผลจากการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) นั้น สามารถบอกถึงโอกาสความน่าจะเป็น (Probabilities) ที่จะมีอิทธิพลต่อการเกิดระดับ ความรู้สึกต่างๆ และพบว่า หากตัวแปรอธิบายเช่น ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้าน สิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะทำให้โอกาสความน่าจะเป็น ในตัวแปรด้านเศรษฐกิจร้อยละ 4.27 ด้านสังคมร้อยละ 13.19 ด้านการเมืองร้อยละ 5.01 ด้าน สิ่งแวดล้อมร้อยละ 8.58 และด้านสุขภาพร้อยละ 17.80 ตามลำดับ ที่จะทำให้ระดับความสุขนั้น เพิ่มขึ้น ในทางกลับกัน ก็จะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่ระดับความทุกข์ที่มีอยู่นั้นจะลดลง ได้มากที่สุด ในด้านเศรษฐกิจร้อยละ 3.94 ด้านสังคมร้อยละ 13.19 ด้านการเมืองร้อยละ 4.62 ด้าน สิ่งแวดล้อมร้อยละ 7.92 และด้านสุขภาพร้อยละ 16.43 ตามลำดับ

ดังนั้น ภายใต้ข้อสมมติฐานที่ 1 ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ สามารถเป็นตัวแปรที่ใช้อธิบาย ระดับความสุขโดยรวมได้

ภายใต้ข้อสมมติฐานข้อที่ 2 ในการทดสอบตัวแปรหรือองค์ประกอบในแต่ละด้านสามารถ อธิบายระดับความสุขของผู้สูงอายุได้หรือไม่

ตารางที่ 4.5 องค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สามารถอธิบายตัวชี้วัดในแต่ละด้าน

ตัวชี้วัด	องค์ประกอบ	
เศรษฐกิจ (Pseudo $R^2=0.1166$)	A1	คือ ผลตอบแทนจากงานที่ทำ เช่น เงินเดือน ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน งานที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น (2.23)**
	A2	คือ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงาน เช่น จากเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น (3.19)***
	A5	คือ การไม่ถูกกีดกันในการประกอบอาชีพ โดยมีปัญหาเรื่องอายุ (6.38)***
สังคม (Pseudo $R^2=0.2295$)	B1	คือ ระดับความสุขที่ได้จากบุคคลในสังคม เช่น ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และการมีน้ำใจของคนในชุมชน (2.45)**
	B2	คือ การมีความรู้เกี่ยวกับชุมชน เช่น เรื่องเล่า ประวัติ เป็นต้น (3.83)***
	B6	คือ ระดับความรู้สึกในเชิงลบกับชุมชน (-3.35)***
	B8	คือ ระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่ออาศัยอยู่ในชุมชน (-3.83)***

ตารางที่ 4.5 องค์ประกอบที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สามารถอธิบายตัวชี้วัดในแต่ละด้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัด	องค์ประกอบ	
สังคม (Pseudo $R^2=0.2295$)	B13	คือ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำอาหาร วัฒนธรรม เป็นต้น (7.24)***
	B14	คือ ระดับการช่วยเหลือชุมชน หรือการอาสา (2.27)***
	B18	คือ ระดับความสุขที่ได้จากบุคคลในครอบครัว (4.26)***
	B25	คือ ความรู้สึกในความสำเร็จในการศึกษา (2.27)**
การเมือง (Pseudo $R^2=0.1370$)	C1	คือ ระดับความเป็นอิสระทางการเมือง ไม่ถูกรบงำ (2.27)**
	C2	คือ ความเป็นอิสระในการเข้าถึงหรือใช้สื่อมวลชนต่อการเมือง (3.14)***
	C4	คือ การได้รับผลเชิงลบจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (-6.04)***
	C6	คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง (3.49)***
สิ่งแวดล้อม (Pseudo $R^2=0.0909$)	D2	คือ การมีที่ดินเพียงพอต่อการยังชีพ (5.89)***
	D3	คือ มีความหลากหลายของสิ่งแวดล้อม (3.86)***
	D4	คือ มีความสมบูรณ์ของพื้นดินและพื้นน้ำ (-1.95)*
	D5	คือ สิ่งแวดล้อมมีความสะอาดและปลอดภัย (4.16)***
สุขภาพ (Pseudo $R^2=0.2196$)	E2	คือ ระดับการเคลื่อนไหวและช่วยเหลือตนเอง (1.84)*
	E4	คือ ระดับสุขภาพของร่างกาย (6.95)***
	E5	คือ ระดับสุขภาพของจิตใจ (3.50)***
	E7	คือ ความคิดเชิงลบในการดำเนินชีวิต (-3.52)***
	E12	คือ ระดับการไปสถานที่ปฏิบัติธรรม เช่น วัด โบสถ์ เป็นต้น (2.85)***
	E13	คือ ระดับการบริจาคสิ่งของหรือการทำทานด้วยเงิน (8.57)**
	E14	คือ ระดับในการเสพย์สารเสพติด (-2.44)**

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ ในวงเล็บคือค่าสถิติ Z โดยที่ * มีระดับนัยสำคัญที่ 90% ** 95% และ *** 99% ตามลำดับ

จากการคำนวณในด้านเศรษฐกิจ ตัวแปรหรือองค์ประกอบ A1 ซึ่งหมายถึงผลตอบแทนจากงานที่ทำ เช่น เงินเดือน ความก้าวหน้าในการทำงาน ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่ได้นั้นมีค่าเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีความหมายว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร A1 แล้ว จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับความสุขด้าน

เศรษฐกิจในทิศทางเดียวกัน หรือกล่าวได้ว่า ตัวแปร A1 สามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขในแต่ละระดับได้ และเมื่อหน่วยงานของเทศบาลฯ ต้องการเพิ่มโอกาสของการเกิดระดับความสุขให้มากขึ้น การสร้างโครงการเช่น การสร้างอาชีพเสริม การจ้างแรงงานผู้ที่มีรายได้น้อย การส่งเสริมด้านการตลาดของกลุ่มอาชีพ หรือแม้แต่การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแก่เกษตรกร อันเป็นอาชีพที่ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลฯส่วนใหญ่ดำเนินการประกอบอาชีพอยู่ เป็นต้น ซึ่งผลจากการวัดค่าด้วยผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) แสดงให้เห็นว่า หากตัวแปร A1 มีค่าการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) สูงสุดที่ทำให้ระดับความสุขของผู้สูงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.28 ในระดับความสุขมาก และจะทำให้ความน่าจะเป็นที่จะเกิดความทุกข์มาก ความทุกข์ปานกลาง และความทุกข์น้อยนั้น ลดลงสูงสุดถึงร้อยละ 4.05

สำหรับตัวแปร A2 คือ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงาน ซึ่งมีความหมายโดยกว้างหมายถึงความรู้สึกที่ได้จากเพื่อนร่วมงานและสิ่งแวดล้อมจากสถานที่ทำงาน โดยค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้น แสดงถึงทิศทางของการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์ที่ได้จากการทำงานต่อระดับความสุขของผู้สูงอายุในด้านเศรษฐกิจที่จะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือตัวแปร A2 ที่แสดงนั้น สามารถอธิบายความสุขในแต่ละระดับได้ และหากพิจารณาด้วยค่าผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) จะเห็นได้ว่า เมื่อตัวแปร A2 มีค่าการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย จะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) สูงสุดที่จะมีระดับความสุขมากที่สุด มาก และมีความสุขน้อย จะมีค่าร้อยละ 5.06 และจะทำให้โอกาสที่จะเกิดระดับของความทุกข์ทุกระดับลดลงร้อยละ 6.24

ในส่วนของตัวแปร A5 หมายถึง ความสามารถในการประกอบอาชีพที่เป็นอิสระ ไม่ถูกกีดกันจากบุคคลรอบข้างอันเนื่องจากความชรา จากการคำนวณเพื่อหาทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงของระดับความสุขในด้านเศรษฐกิจและตัวแปร A5 พบว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงของระดับความสามารถในการประกอบอาชีพที่เป็นอิสระโดยไม่ถูกกีดกัน จะส่งผลทำให้ระดับความสุขของผู้สูงอายุในด้านเศรษฐกิจนั้นมีทิศทางเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือกล่าวได้ว่า ตัวแปร A5 สามารถอธิบายความสุขในแต่ละระดับได้ และหากไม่มีการกีดกันและได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน การทำงานตามความถนัด หรือการอบรมเพิ่มทักษะเพิ่มเติม เป็นต้น ผลจากการวิเคราะห์ด้วยวิธีผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ชี้ให้เห็นว่า หากตัวอย่างวิธีการส่งเสริมสัมฤทธิ์ผล โดยทำให้ตัวแปร A5 มีค่าการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยด้วยวิธีเช่น การสนับสนุนความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ ในการจ้างผู้สูงอายุที่มีศักยภาพอยู่ เป็นต้น ก็จะทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) สูงสุดที่จะมีระดับ

ของความสุขในระดับค่อนข้างสุขเล็กน้อย มาก และมากที่สุด เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.51 และจะทำให้ระดับความทุกข์ในทุกระดับลดลงได้มากถึงร้อยละ 6.8

ด้านสังคม ตัวแปร B1 หมายความว่า ระดับความสุขที่ได้จากบุคคลในสังคม เพื่อนบ้าน หรือแม่แต่การได้รับความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การมีน้ำใจของคนชุมชน เป็นต้น โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้น มีค่าเป็นบวกหรือหากมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร B1 แล้ว การเปลี่ยนแปลงของระดับความสุขในด้านสังคมจะมีทิศทางเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติ (Significance) หรือกล่าวได้ว่า ตัวแปร B1 สามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขในด้านสังคมทุกระดับได้ และเมื่อพิจารณาจากค่าผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) จะพบว่า หากระดับความสุขที่ได้จากบุคคลในสังคม (B1) มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) สูงสุดที่จะทำให้เกิดระดับความสุขเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.59 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์นั้นลดลงมากที่สุดร้อยละ 4.86 อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติ

ตัวแปร B2 ซึ่งหมายถึง ระดับการมีความรู้เกี่ยวกับชุมชน ทั้งความรู้เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน ประวัติ เรื่องราวเกี่ยวกับชุมชน หรือแม่แต่การรู้จักพื้นที่ในชุมชนของตนเอง โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์พบนั้น แสดงได้ว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร B2 จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับความสุขในด้านสังคมในทิศทางเดียวกันหรือมีค่าสัมประสิทธิ์ที่พบนั้นมีค่าเป็นบวก และยังคงกล่าวได้ว่า ตัวแปรระดับการมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนสามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขในแต่ละระดับได้อย่างมีนัยความสำคัญ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาด้วยผลการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) จะเห็นได้ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยในตัวแปร B2 แล้ว โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) อย่างน้อยที่สุดที่จะทำให้ระดับความสุขเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.38 และจะทำให้ระดับความทุกข์ทุกระดับนั้น ลดลงอย่างมากที่สุดด้วยโอกาสความน่าจะเป็นร้อยละ 7.63

และตัวแปร B13 มีความหมายโดยกว้าง หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการทำอาหาร วัฒนธรรม ประเพณี ของชุมชน ซึ่งผลจากการคำนวณ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก กล่าวคือ หากตัวแปร B13 มีการเปลี่ยนแปลงแล้ว จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระดับความสุขในด้านสังคมในทิศทางเดียวกัน หรือจะกล่าวได้อีกว่า ตัวแปร B13 นั้น สามารถเป็นตัวแปรอธิบายในทุกระดับความสุขด้านสังคมได้อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงผลการวิเคราะห์จากผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (ME) จะเห็นได้ว่า หากตัวแปร B13 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย จะส่งผลให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) สูงสุดที่จะทำให้

ระดับความสุขในทุกระดับเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.92 และจะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็นอย่างมากที่สุดที่จะทำให้ระดับความทุกข์นั้นลดลงถึงร้อยละ 12.07

ตัวแปรในด้านสังคม B14 มีความหมายว่า ระดับการช่วยเหลือชุมชน การอาสา รวมไปถึงการให้ความร่วมมือจากกิจกรรมในชุมชน เช่น กิจกรรมการรณรงค์ลดถุงน้ำยางลาย กิจกรรมการทำความสะอาดรอบบ้าน (โครงการบ้านสวยด้วยมือเรา) เป็นต้น ผลที่ได้จากการคำนวณด้วยค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้น มีค่าเป็นบวก ซึ่งหมายถึง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร B14 จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับความสุขด้านสังคมในทิศทางเดียวกัน และยังถือได้ว่า ตัวแปร B14 สามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขในแต่ละระดับในด้านสังคมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาดังกล่าวด้วยวิธีผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) เพิ่มเติม จะพบว่า เมื่อตัวแปร B14 นั้น มีการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยด้วยการจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เช่น กิจกรรมแพทย์แผนไทยและสมุนไพร การบริการนวดแผนโบราณ เป็นต้น จะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 2.74 ในทุกระดับความสุข และจะทำให้ระดับความทุกข์ที่มีนั้น มีโอกาสความน่าจะเป็นที่จะมีความทุกข์ลดลงร้อยละ 3.70 ของทุกระดับความทุกข์

ตัวแปร B18 มีความหมายว่า ระดับความสุขที่ได้จากบุคคลในครอบครัว กล่าวคือความสุขที่ได้จากบุคคลที่อาศัยอยู่ร่วมด้วย ซึ่งเป็นการประมาณค่าความรู้สึกตลอดช่วงความทรงจำเนื่องมาจากบางกรณีที่สูงอายุอาศัยอยู่เพียงลำพัง หรือการไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว เพราะการย้ายถิ่นฐาน หรือการแยกย้ายในเรื่องของการทำงาน เป็นต้น โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้นมีค่าเป็นบวก หมายถึง เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรระดับความสุขที่ได้จากบุคคลในครอบครัว จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงระดับความสุขในด้านสังคมที่จะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน หรือจะกล่าวได้ว่า ตัวแปร B18 สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายถึงระดับความรู้สึกทุกระดับในด้านสังคมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลการจากวิเคราะห์ด้วยผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ซึ่งให้เห็นว่า หากตัวแปร B18 ถูกกระตุ้นซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) อย่างน้อยที่สุดที่จะทำให้ระดับความสุขเพิ่มขึ้นเท่ากับร้อยละ 1.49 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์ในทุกระดับมีค่าลดลงสูงสุดถึงร้อยละ 8.22

ตัวแปร B25 หมายถึง ระดับความรู้สึกเกี่ยวกับความสำเร็จในการศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบจากการคำนวณ มีค่าเป็นบวก ซึ่งหมายความว่า หากตัวแปรความรู้สึกถึงความสำเร็จทางการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงไป จะส่งผลให้ระดับความสุขในด้านสังคมนั้นเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หรือจะกล่าวได้ว่า ตัวแปร B25 เป็นตัว

แปรที่ใช้อธิบายระดับความรู้สึกทุกระดับในด้านสังคมได้ เมื่อพิจารณาเพิ่มเติมในการวิเคราะห์ด้วยวิธีผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (ME) จะเห็นได้ว่า เมื่อตัวแปรในด้านการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) สูงสุดที่จะทำให้ระดับความสุขทุกระดับเพิ่มขึ้นมีค่าเท่ากับร้อยละ 4.31 และจะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็นของระดับความทุกข์ที่จะเกิดนั้นมีค่าลดลงสูงถึงร้อยละ 5.84

นอกจากนี้ ผลจากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปร B6 และ B8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่ได้มีค่าเป็นลบ ซึ่งตัว B6 คือ ระดับความรู้สึกในเชิงลบต่อชุมชนที่อาศัยอยู่ โดยที่ผลการวิเคราะห์จากค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นลบ มีความหมายว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร B6 แล้วนั้น จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับความสุขด้านสังคมในทิศทางที่ตรงข้ามกัน และตัวแปร B6 ที่มีอิทธิพลนี้ สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายระดับความรู้สึกได้ในทุกระดับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) เพิ่มเติม จะเห็นได้ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นของตัวแปรระดับความรู้สึกเชิงลบต่อชุมชนของตนเองที่อาศัยอยู่ (B6) หนึ่งหน่วย จะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นในระดับของการเกิดระดับความทุกข์ในทุกระดับเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 4.88 และจะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) สูงสุดที่จะทำให้ระดับความสุขทุกระดับมีค่าลดลงร้อยละ 3.61

และอีกตัวแปรหนึ่งในด้านสังคมที่พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่เป็นลบ คือ ตัวแปร B8 โดยที่ตัวแปร B8 มีความหมายโดยกว้างว่า ระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยเมื่อท่านอาศัยอยู่ในชุมชนของท่านเอง กล่าวคือ ชุมชนของท่านปราศจากการลักขโมย การฉกชิงวิ่งราว หรือแม้แต่การไว้ใจเพื่อนบ้าน เป็นต้น ค่าสัมประสิทธิ์ที่พบนั้น แสดงว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร B8 จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระดับความสุขในด้านสังคมในทิศทางที่ตรงกันข้าม ยกตัวอย่างเช่น หากมีการเพิ่มขึ้นของตัวแปร B8 จะส่งผลทำให้ระดับความสุขในด้านสังคมนั้นมีค่าลดลง และตัวแปรหรือองค์ประกอบ B8 สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายของระดับความรู้สึกได้ในทุกระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อทำการพิจารณาเพิ่มเติมจากการคำนวณผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (ME) จะเห็นได้ว่า หากตัวแปร B8 (ระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัย) มีการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย จะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขทุกระดับลดลงถึงร้อยละ 3.61 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์ในทุกระดับเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 4.88 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีหนึ่งที่หน่วยงานเทศบาลจะทำให้ระดับความรู้สึกไม่ปลอดภัยลดลง อาจทำได้ด้วยการออกสำรวจบริเวณที่มีความเสี่ยงและคาดว่าน่าจะเป็นอันตราย และทำการเพิ่มสายตรวจ ประดับไฟ เป็นต้น

การคำนวณในด้านการเมือง พบว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายระดับความสุขในด้านการเมืองมี 4 ตัวแปรจากทั้งหมด 6 ตัวแปร ซึ่งตัวแปร C1 หมายถึง ระดับความเป็นอิสระทางการเมือง ไม่ถูกครอบงำทางการเมืองจากพรรคการเมือง ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้นมีค่าเป็นบวก หรือหมายความว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร C1 แล้ว จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับความสุขด้านการเมืองในทิศทางเดียวกัน และตัวแปร C1 นั้น สามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขในแต่ละระดับได้ และหากพิจารณาถึงผลผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) จะพบว่า หากตัวแปร C1 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้อันดับความสุขทุกระดับเพิ่มสูงขึ้นสูงสุดถึงร้อยละ 3.03 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้อันดับความสุขทุกระดับลดลงร้อยละ 2.76

ตัวแปร C2 หมายถึง ความเป็นอิสระในการเข้าถึงหรือการใช้สื่อมวลชนต่อการเมือง ไม่ถูกกีดกันต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง เป็นต้น ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่ได้จากการวิเคราะห์ นั้น มีค่าเป็นบวก ซึ่งค่าที่ได้ี้มีความหมายว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปร C2 จะส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงของระดับความสุขในด้านการเมืองมีทิศทางเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน และตัวแปร C2 สามารถเป็นตัวแปรอธิบายต่อระดับความสุขในทุกระดับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มากกว่านั้น เมื่อพิจารณาจากค่าผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) จะเห็นได้ว่า เมื่อตัวแปร C2 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว ก็จะส่งผลให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้อันดับความสุขเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 3.99 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่ระดับความสุขทุกขั้วในทุกระดับจะลดลงได้ถึงร้อยละ 3.63

อีกหนึ่งตัวแปรในด้านการเมืองที่มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก คือ ตัวแปร C6 มีความหมายว่า การมีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งรวมไปถึงระดับความรู้ความเข้าใจในการเมือง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพรรคการเมือง หรือความเป็นไปของการดำเนินทางการเมืองในปัจจุบัน เป็นต้น ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่มีค่าเป็นบวกนั้น แสดงถึง ทิศทางการเปลี่ยนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันระหว่างการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร C6 และระดับความสุขในด้านการเมือง และตัวแปร C6 ที่แสดงนั้น ยังสามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายในเรื่องของความสุขในด้านการเมืองได้ทุกระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการพิจารณาเพิ่มเติมด้วยผลการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ก็จะแสดงได้อีกว่า มีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร C6 เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลต่อระดับโอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้อันดับความสุขทุกระดับเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 4.00 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้อันดับความสุขทุกระดับนั้นลดลงถึงร้อยละ 3.64

ในส่วนของตัวแปรในด้านความสุขทางการเมืองอีกตัวแปรหนึ่ง ที่พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้นมีค่าเป็นลบ คือตัวแปร C4 ซึ่งมีความหมายว่า ระดับการได้ผลเชิงลบจากการ

เปลี่ยนแปลงทางการเมือง คือ การที่พรรคการเมืองที่ตนเองชอบนั้นไม่ถูกเลือก หรือผลที่มาจากการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของราคาสินค้าที่ใช้อุปโภคบริโภค เป็นต้น โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นลบนั้นมีนัยคือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของค่าในตัวแปร C4 จะส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับความสุขทางการเมืองในทิศทางตรงกันข้าม และแสดงว่าตัวแปร C4 นั้น สามารถเป็นตัวแปรที่ใช้อธิบายถึงระดับความสุขในทุกระดับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect: ME) จะเห็นว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นในตัวแปร C4 หนึ่งหน่วย จะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขทุกระดับนั้นลดลงถึงร้อยละ 5.07 และจะทำให้ระดับโอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์เพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 4.61

สำหรับตัวแปรในด้านสิ่งแวดล้อม มีตัวแปร 4 ตัวแปร จากทั้งหมด 6 ตัวแปร ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) โดยที่ตัวแปร D2 มีความหมายว่า การมีที่ดินเพียงพอต่อการดำรงชีพ ซึ่งมีนัยว่า หากมีอาชีพทำการเกษตรเพื่อการยังชีพแล้ว ที่ดินที่ทำการเพาะปลูกนั้นเพียงพอต่อความต้องการหรือมีการจัดสรรที่ดีหรือไม่ และยังรวมไปถึงพื้นที่ที่อาศัย ที่เพียงพอต่อการปลูกพืชผักสวนครัว เป็นต้น ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่ได้จากการคำนวณนั้น มีค่าเป็นบวก นั้นหมายความว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร D2 จะส่งผลกระทบต่อระดับความสุขในด้านสิ่งแวดล้อมในทิศทางเดียวกัน และยังหมายความว่าได้อีกว่าตัวแปร D2 สามารถเป็นตัวแปรอธิบายในความรู้สึกทุกระดับได้ในด้านสิ่งแวดล้อม ยิ่งไปกว่านั้นพบว่า เมื่อทำการวิเคราะห์ถึงผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (ME) ก็จะเห็น การเปลี่ยนแปลงของตัวแปร D2 ที่เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 8.03 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นของระดับความทุกข์ในทุกระดับนั้นลดลงถึงร้อยละ 7.58

ตัวแปร D3 คือ ระดับความหลากหลายของสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ กล่าวคือ บริเวณชุมชนของตนเองสามารถที่พบเจอความเป็นธรรมชาติ มีดิน น้ำ อากาศ ผักพื้นบ้าน และสัตว์ต่างๆ เช่น นกที่พบได้ง่าย เป็นต้น ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบมีค่าเป็นบวก แปลความหมายได้ว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร D3 จะส่งผลกระทบต่อระดับความสุขในด้านสิ่งแวดล้อมในทิศทางเดียวกัน โดยที่ตัวแปร D3 นั้น สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายต่อระดับความรู้สึกในทุกระดับด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีนัยสำคัญ และจากการพิจารณาผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ก็จะเห็นได้ว่า เมื่อมีการกระตุ้นให้มีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร D3 เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลทำให้มีการเปลี่ยนแปลงต่อระดับความสุขให้มีโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขทุกระดับเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 5.89 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่ระดับความทุกข์นั้นจะลดลงได้ถึงร้อยละ 5.56

เช่นเดียวกันตัวแปร D5 ที่หมายความว่า สิ่งแวดล้อมของชุมชนที่อาศัยอยู่นั้นมีความสะอาด และปลอดภัย และยังรวมไปถึงการเผาขยะ การได้รับมลพิษทางเสียงและอากาศ เป็นต้น ผลของค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการวิเคราะห์นั้นมีความเป็นบวก โดยมีนัยว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในตัวแปร D5 แล้ว จะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในระดับความสุขด้านสิ่งแวดล้อมในทิศทางเดียวกัน และยังมีอีกความหมายอีกว่า ตัวแปร D5 สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายความรู้สึกทุกระดับในด้านสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีนัยสำคัญ ยิ่งไปกว่านั้น ผลจากการศึกษาจากผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ยังพบอีกว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในตัวแปร D5 หนึ่งหน่วย โดยการทำให้โครงการเช่น โครงการอาหารปลอดภัย โครงการอบรมการส่งเสริมอนามัย เป็นต้น อาจส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขในด้านสิ่งแวดล้อมนั้นเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 10.05 และยังคงจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่ระดับความทุกข์ในทุกระดับที่มีนั้นจะมีค่าลดลงถึงร้อยละ 9.49

สำหรับตัวแปร D4 ที่หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของพื้นดินและน้ำ ในด้านสิ่งแวดล้อมเพียงตัวแปรเดียว ที่มีค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นลบ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้นหมายความว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร D4 จะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงระดับความสุขในด้านสิ่งแวดล้อมไปในทิศทางตรงกันข้าม แต่ก็ยังสามารถให้ตัวแปร D4 ใช้เป็นตัวแปรอธิบายระดับความรู้สึกได้ทุกระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ชี้ให้เห็นอีกว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร D4 เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย จะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่ระดับความสุขทุกระดับนั้นจะมีค่าลดลงสูงสุดร้อยละ 4.46 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะเกิดความทุกข์ระดับเล็กน้อย ปานกลาง เพิ่มสูงขึ้นมากที่สุดร้อยละ 4.21 ประเด็นนี้ อาจมีข้อถกเถียงกันอยู่บ้างว่า เมื่อระดับความอุดมสมบูรณ์ของพื้นดินและน้ำมีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ทำไมจึงทำให้ระดับความสุขนั้นลดลง ในจุดนี้ผู้วิจัยคาดการณ์ว่า หากมีความอุดมสมบูรณ์ฯ เกิดขึ้นจริง แต่ในบางกรณีอันน่าจะเป็นส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่พื้นที่นั้นไม่ใช่สิทธิ์ถือครองของตนเอง หรือเป็นการยืมที่ดินจากนายทุนเพื่อทำการเกษตร หรือแม้กระทั่งการจัดสรรที่ดินว่างเปล่าของรัฐบาลที่ต้องเพิ่มมากขึ้นจากจำนวนที่ดินที่เท่าเดิมก็อาจจะเป็นไปได้

ส่วนตัวแปรด้านสุขภาพที่พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นบวก เช่น ตัวแปร E2 หมายความว่า ระดับการเคลื่อนไหวของร่างกายในการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เช่น ความสามารถในการอาบน้ำ การประกอบอาหาร การรับประทานอาหาร ทำความสะอาดบ้านด้วยตนเอง เป็นต้น ผลจากการคำนวณหาสัมประสิทธิ์ (Coefficient) เพื่อหาทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปร E2 กับระดับความสุขในด้านสุขภาพ จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้นั้นมีค่าเป็นบวก นั่นก็คือการ

เปลี่ยนแปลงของตัวแปร E2 และระดับความสุขด้านสุขภาพนั้นจะมีทิศทางเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน อีกด้านหนึ่งยังกล่าวได้ว่า ตัวแปร E2 นี้ สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายระดับความรู้สึกทุกระดับในด้านสุขภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Significance) มากไปกว่านั้น การจัดหาอุปกรณ์เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตแก่ผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุที่พิการซ้ำซ้อน เช่น อุปกรณ์การช่วยฟัง การเดิน การบำบัด เป็นต้น อาจส่งผลกระทบต่อกระบวนการเพิ่มระดับให้ตัวแปร E2 มีค่าเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการวิเคราะห์ด้วยผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) แสดงให้เห็นถึง เมื่อตัวแปรอธิบายตัวแปร E2 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นแล้วหนึ่งหน่วย จะส่งผลกระทบต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้เกิดระดับความสุขเพิ่มขึ้นทุกระดับถึงร้อยละ 3.56 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นของระดับความทุกข์ในทุกระดับนั้นมีค่าที่ลดลงถึงร้อยละ 4.06

ตัวแปร E4 หมายถึง ระดับสุขภาพด้านร่างกาย กล่าวคือ การมองความสมบูรณ์ของร่างกายโดยรวมเป็นหลัก ซึ่งผลจากการวัดค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้นั้น มีค่าเป็นบวก โดยมีนัยคือ หากมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านตัวแปร E4 จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับความสุขด้านสุขภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ วิธีการกระตุ้นที่อาจจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร E4 เช่น การทำโครงการส่งเสริมสุขภาพ ตรวจเยี่ยมผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส การทำแผนพัฒนาสุขภาพ หรือ ส่งเสริมการออกกำลังกายในผู้สูงอายุ เป็นต้น และเมื่อการดำเนินการของโครงการสัมฤทธิ์ผลผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) จะชี้ให้เห็นว่า เมื่อมีการส่งเสริมทางด้านร่างกายเพื่อให้อัตราตัวแปร E4 เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลทำให้โอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขที่มีอยู่นั้นจะเพิ่มขึ้นสูงสุดถึงร้อยละ 13.83 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์ทุกระดับนั้นลดลงถึงร้อยละ 15.79

ในทางเดียวกัน ตัวแปร E5 มีความหมายคือ ระดับสุขภาพด้านจิตใจ ซึ่งบางครั้งตัวของผู้สูงอายุบางท่าน สุขภาพทางร่างกายไม่เอื้ออำนวยต่อการเคลื่อนไหว แต่ความต้องการที่จะดำเนินชีวิตนั้นยังมีระดับที่สูงและมีพลัง ซึ่งผลจากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบนั้นมีค่าเป็นบวก หรือจะหมายความว่า หากตัวแปร E5 มีการเปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงนั้นจะส่งผลกระทบต่อระดับความสุขทางด้านสุขภาพในทิศทางเดียวกัน และยังสามารถกล่าวได้ว่า ตัวแปร E5 สามารถนำมาใช้ในการอธิบายถึงระดับความรู้สึกของระดับความสุขทุกระดับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (ME) ยังบอกเพิ่มเติมได้อีกว่า หากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร E5 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้เกิดระดับความสุขเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 4.62 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์ทุกระดับนั้นลดลงถึงร้อยละ 5.63

ตัวแปร E12 คือ ระดับการไปสถานที่ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา การเข้าร่วมศาสนพิธีตามวันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่ได้นั้นมีค่าเป็นบวก ซึ่งมีความหมายว่า เมื่อตัวแปร E12 มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อระดับความสุขในด้านสุขภาพในทิศทางเดียวกัน หรือกล่าวได้ว่า ตัวแปร E12 นั้น สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายต่อระดับความสุขในแต่ละระดับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ เมื่อทำการพิจารณาด้วยค่าผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) สามารถบอกได้ว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในตัวแปร E12 หนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงระดับความสุขเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 4.04 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์นั้นลดลงได้ถึงร้อยละ 4.62

ตัวแปร E13 คือ ระดับการบริจาคสิ่งของหรือการทำทานด้วยเงิน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่ได้นั้นมีค่าเป็นบวก ซึ่งหมายถึง หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร E13 จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อระดับความรู้สึในด้านสุขภาพในทิศทางเดียวกัน และตัวแปร E13 นั้น ยังสามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายต่อระดับความรู้สึในด้านสุขภาพได้ทุกระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) เห็นได้ว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร E13 เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขเพิ่มสูงขึ้นสูงสุดถึงร้อยละ 11.66 ขณะเดียวกัน ก็จะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความทุกข์ทุกระดับนั้นลดลงมากที่สุดร้อยละ 13.32

ในทางกลับกัน พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่เป็นค่าลบนั้นมีสองตัวแปร โดยที่ตัวแปร E7 หมายถึง ความคิดเชิงลบในการดำเนินชีวิตที่ดำเนินอยู่ โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์ที่เป็นลบนั้นสามารถอธิบายได้ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร E7 ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของระดับความสุขด้านสุขภาพ จะเปลี่ยนแปลงในทิศทางตรงกันข้าม และตัวแปร E7 ที่แสดงนั้น สามารถนำมาใช้อธิบายต่อระดับความรู้สึด้านสุขภาพทุกระดับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อนำค่าผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (ME) มาพิจารณา จะเห็นได้ว่า หากมีการเปลี่ยนแปลงในตัวแปร E7 เพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วยแล้ว จะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความทุกข์ทุกระดับเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 5.63 และจะทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความสุขที่มีอยู่นั้นลดลงถึงร้อยละ 4.92

และอีกตัวแปรหนึ่งที่มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบคือ ตัวแปร E14 ซึ่งหมายถึง ระดับในการเสพย์สารเสพติด ยกตัวอย่างเช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา เป็นต้น และแปลความหมายจากค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ที่พบว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร E14 จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับความสุขด้านสุขภาพในทิศทางตรงกันข้าม และยังอธิบายได้ว่า ตัวแปร E14

สามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายต่อระดับความรู้สึกในด้านสุขภาพได้ทุกระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการจัดทำโครงการเช่น โครงการลดละเลิกเหล้าบุหรี่ หรือการทำสื่อประชาสัมพันธ์ เป็นต้น หากการทำโครงการเหล่านี้สัมฤทธิ์ผล ค่าของผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) จะชี้ให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นในตัวแปร E14 หนึ่งหน่วย จะส่งผลต่อโอกาสความน่าจะเป็น (Probability) ที่จะทำให้ระดับความสุขทุกระดับที่มีอยู่นั้นลดลงถึงร้อยละ 2.69 และหากไม่มีการดำเนินการใดๆเพื่อให้ระดับการเปลี่ยนของตัวแปร E14 นั้นลดลงจะยังทำให้โอกาสความน่าจะเป็นที่จะทำให้ระดับความสุขทุกระดับที่มีอยู่แล้วนั้นเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 3.07

ดังนั้น สรุปได้ว่า ภายใต้ข้อสมมติฐานข้อที่ 2 นั้น มีเพียงบางตัวแปรหรือองค์ประกอบที่สามารถอธิบายถึงระดับความสุขในตัวแปรแต่ด้านได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5 และในตารางที่ 4.6 แสดงถึงตัวแปรที่ไม่มีไม่สามารถอธิบายถึงระดับความสุขได้ เพื่อความเข้าใจที่ง่ายขึ้น ตารางที่ 4.7 จะแสดงถึงวิธีการประมาณค่าระดับความสุขเฉลี่ยของผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่การสำรวจ โดยคิดจากค่าถ่วงน้ำหนักคูณกับค่าเฉลี่ยระดับความสุขในแต่ละด้าน พบว่า ค่าระดับความสุขเฉลี่ยของผู้สูงอายุอยู่ที่ระดับปานกลาง ด้วยค่าการประมาณเท่ากับ 3.924657 จากระดับค่าความสุขทั้งหมด 7 ระดับ (0 ถึง 6) ซึ่งการประมาณค่านั้น มาจากด้านเศรษฐกิจ 0.576325 หน่วย ด้านสังคม 0.612653 หน่วย ด้านการเมือง 0.346383 หน่วย ด้านสิ่งแวดล้อม 1.005398 หน่วย และด้านสุขภาพ 1.383897 หน่วย และจะสังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในเขตเทศบาลฯ ให้ความสำคัญทางด้านสุขภาพเป็นหลัก ดังจะเห็นได้จากค่าการถ่วงน้ำหนักที่สูงถึง 0.33163 หน่วย รองลงมาด้านสิ่งแวดล้อม 0.242633 หน่วย ด้านสังคม 0.169162 หน่วย ด้านเศรษฐกิจ 0.153417 หน่วย และให้ความสำคัญด้านการเมือง 0.103159 หน่วย ตามลำดับ สามารถเขียนเป็นสมการแบบจำลองได้ดังนี้

$$3.924657 = 0.576325(\mathbf{A0}) + 0.612653(\mathbf{B0}) + 0.346383(\mathbf{C0}) + 1.005398(\mathbf{D0}) + 1.383897(\mathbf{E0})$$

เมื่อพิจารณาจากสมการข้างต้น จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ให้ความสำคัญและเน้นหนักในด้านสุขภาพเป็นหลัก ซึ่งจะแปลความหมายได้ว่า เมื่อระดับความสุขของผู้สูงอายุเปลี่ยนแปลง จะมีผลกระทบต่อระดับการเปลี่ยนแปลงระดับความสุขในด้านสุขภาพด้วยตัวทวีคูณสูงถึง 1.383897 หน่วย ในขณะที่ตัวแปรที่ส่งผลต่อระดับความสุขในกลุ่มผู้สูงอายุน้อยที่สุดคือ ตัวแปรด้านการเมือง ซึ่งตัวแปรนี้จะส่งผลต่อระดับความสุขของผู้สูงอายุเพียง 0.3463 หน่วย ทั้งนี้การพัฒนานั้น ควรที่จะต้องพัฒนาแบบเป็นองค์รวมไม่เน้นหนักด้านใดด้านหนึ่งมากเกินไป เพื่อผลประโยชน์ของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลอุโมงค์ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เป็นหลัก

ตารางที่ 4.6 องค์ประกอบที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สามารถอธิบายตัวชี้วัดในแต่ละด้าน

ตัวชี้วัด	องค์ประกอบ		
เศรษฐกิจ (Pseudo $R^2=0.0705$)	A3	คือ ระดับการออมเพื่ออนาคต (-0.01)	
	A4	คือ ระดับผลกระทบต่อความผันผวนทางเศรษฐกิจ (-0.83)	
	A6	คือ ระดับความพอใจในหน้าที่การงาน (-0.52)	
	A7	คือ ระดับความสามารถในการหาซื้ออาหาร (-1.58)	
	A8	คือ การมีเงินพอเพื่อการซื้ออาหาร (1.63)	
	A9	คือ การมีเงินพอสำหรับที่พักอาศัย (0.47)	
	A10	คือ ระดับความสุขจากฐานะการเงินส่วนตัว (0.99)	
	A11	คือ ระดับความสำเร็จในอาชีพ (-1.27)	
	สังคม (Pseudo $R^2=0.1523$)	B3	คือ ระดับความต้องการความช่วยเหลือจากญาติพี่น้อง (-0.89)
		B4	คือ ระดับการรวมกลุ่มเรียนรู้ในชุมชน (1.89)
B5		คือ ระดับความรู้สึกเชื่อมั่นหรือเชื่อถือในเพื่อนบ้าน (-0.36)	
B7		คือ ระดับการช่วยเหลือของสังคม (-2.07)	
B9		คือ ระดับการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างหรือมิตรสหาย (1.60)	
B10		คือ เพื่อนบ้านมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (0.28)	
B11		คือ มีการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมในชุมชน (0.92)	
B12		คือ มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้กับบุคคลรุ่นหลัง (-1.35)	
B15		คือ ระดับความสามารถในการพูดภาษาท้องถิ่น (1.04)	
B16		คือ ระดับการอบรมสั่งสอนระเบียบวินัยต่อเด็ก (-0.68)	
B17		คือ ระดับการช่วยเหลือทางศาสนา (-0.10)	
B19		คือ ระดับความสุขจากคนรัก (ยังไม่ได้แต่งงาน) (1.42)	
B20		คือ ระดับความสุขจากคนรัก (แต่งงานแล้ว) (-1.19)	
B21		คือ ระดับความรู้เกี่ยวกับเรื่องการกินอาหารตามวัย (-0.44)	
B22		คือ ระดับการอ่านออกเขียนได้ (0.12)	
B23		คือ การมีที่อยู่คงทนถาวร (0.71)	
B24		คือ สมาชิกในครอบครัวเอื้ออำนวยในการดูแลท่าน (0.81)	
B26	คือ สมาชิกในครอบครัวมีความรักความเข้าใจซึ่งกันและกัน (0.66)		
B27	คือ ระดับความสำเร็จทางครอบครัว (0.57)		

ตารางที่ 4.6 องค์ประกอบที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สามารถอธิบายตัวชี้วัดในแต่ละด้าน (ต่อ)

ตัวชี้วัด	องค์ประกอบ	
การเมือง (Pseudo $R^2=0.0089$)	C3	คือ ระดับการได้ผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (0.53)
	C5	คือ การถูกควบคุมจากผู้มีอิทธิพล (-0.39)
สิ่งแวดล้อม (Pseudo $R^2=0.0065$)	D1	คือ ระดับความสุขจากสิ่งแวดล้อม (-0.89)
	D6	คือ ระดับการเข้าถึงสาธารณูปโภค (1.28)
สุขภาพ (Pseudo $R^2=0.0906$)	E1	คือ การมีอาหารเพียงพอต่อการดำรงชีวิต (-0.25)
	E3	คือ ระดับความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน (0.43)
	E6	คือ ระดับการรู้สึกถึงความสงบหรือสมถะ (-0.27)
	E8	คือ ระดับการมีจิตใจมุ่งมั่นกับแนวทางการดำเนินชีวิต (-0.33)
	E9	คือ ระดับความรู้สึกในการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (-0.31)
	E10	คือ ระดับความรู้สึกถึงความขุ่นมัวของจิตใจ (-1.13)
	E11	คือ ระดับความรู้สึกเอื้ออาทร (0.90)
	E15	คือ ระดับในการทานอาหารเพื่อสุขภาพ (1.58)
	E16	คือ ระดับในการรับประทานผักและผลไม้ (-1.23)
	E17	คือ ระดับความสามารถในการเข้าถึงการบริการด้านสุขภาพ (-0.26)

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ ค่าในวงเล็บคือ ค่าสถิติ Z

ตารางที่ 4.7 การประมาณค่าระดับความสุขโดยเฉลี่ยในแต่ละด้านของผู้สูงอายุ

การประมาณค่า ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ ²	ค่าถ่วงน้ำหนัก ³	ค่าเฉลี่ย ⁴	ค่าถ่วงน้ำหนัก*ค่าเฉลี่ย
ด้านเศรษฐกิจ (A0)	0.172956	0.153417	3.756598	0.576325
ด้านสังคม (B0)	0.190706	0.169162	3.621701	0.612653
ด้านการเมือง (C0)	0.116297	0.103159	3.357771	0.346383
ด้านสิ่งแวดล้อม (D0)	0.273535	0.242633	4.143695	1.005398
ด้านสุขภาพ (E0)	0.373866	0.33163	4.173021	1.383897
รวม	1.12736	1.00000	19.05279	<u>3.924657</u>

ที่มา: จากการคำนวณ

ภายใต้ข้อสมมติฐานข้อที่ 3 การทดสอบตัวแปรลักษณะทางประชากรที่สามารถอธิบายระดับความสุขของผู้สูงอายุแต่ละด้านและระดับความสุขโดยรวม

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางประชากรกับระดับความสุขที่ได้ทำการประเมินด้วยแบบจำลองโลจิทแบบเรียงลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4.8 ตารางที่ 4.9 และตารางที่ 4.10 พบว่าตัวแปรทางด้านประชากรที่สามารถอธิบายต่อระดับความสุขด้านต่างๆ ได้นั้น ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สิทธิในการรักษาพยาบาล โรคประจำตัว ชั่วโมงการทำงาน ชั่วโมงการพักผ่อน ประเภทที่อยู่อาศัย การศึกษา การออกกำลังกาย ลักษณะการถือครองที่อยู่อาศัย และลักษณะการถือครองที่ดินที่ตั้งที่อยู่อาศัย และตัวแปรที่ไม่สามารถอธิบายได้คือ รายได้ จำนวนสมาชิก ศาสนา การประกอบอาชีพ และภาระหนี้สิน นอกจากนี้ การวิเคราะห์ค่าผลกระทบส่วนเพิ่มหน่วยสุดท้าย (Marginal Effect) ยังมีความหมายในแต่ละตัวแปรอีกว่า

เพศ มีนัยสำคัญทางสถิติต่อด้านสังคม หมายความว่า เพศสามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขด้านสังคมในแต่ละระดับได้ โดยโอกาสความน่าจะเป็นสูงถึงร้อยละ 67.18 ที่เพศหญิงจะมีความสุขในด้านสังคมมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 32.81)

อายุ มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสุขโดยรวม หมายความว่า อายุสามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขโดยรวมในแต่ละระดับได้

² ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธีการ Ordinary Least Square: OLS

³ ค่าการถ่วงน้ำหนักของระดับความสุข = ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการคำนวณด้วยวิธี OLS ในแต่ละด้าน/ผลรวมค่า OLS ทั้ง 5 ด้าน

⁴ ค่าเฉลี่ยของระดับความสุข = ระดับความสุขในแต่ละด้าน/จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสุขในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม หมายความว่า สถานภาพสามารถเป็นตัวแปรอธิบายความสุขในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในแต่ละระดับได้ เมื่อเทียบความสุขทั้งสามด้านในแต่ละสถานะแล้ว พบว่าคนที่มิสถานะแต่งงานจะมีค่าความน่าจะเป็นที่จะมีระดับความสุขในเศรษฐกิจมากกว่าสถานะอื่นๆ ร้อยละ 52.66 ด้านสังคม ร้อยละ 52.43 และด้านสิ่งแวดล้อม ร้อยละ 52.86 ตามลำดับ และพบว่าสถานะหย่าร้างมีค่าความน่าจะเป็นน้อยที่สุดทั้งสามด้านความสุขเมื่อเทียบกับสถานะอื่นๆ

สิทธิในการรักษาพยาบาล มีนัยสำคัญทางสถิติต่อด้านความสุขโดยรวม หมายความว่า สิทธิในการรักษาพยาบาลเป็นตัวแปรอธิบายความสุขโดยรวมในแต่ละระดับได้ ซึ่งโอกาสความน่าจะเป็นที่ผู้ถือสิทธิบัตรทองนั้น จะมีระดับความสุขโดยรวมน้อยกว่าผู้ถือสิทธิแบบอื่นๆ เช่น สิทธิการเบิกตรง ประกันสังคม เป็นต้น อยู่ที่ร้อยละ 84.70

โรคประจำตัว มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสุขในด้านความสุขโดยรวม สังคม และสุขภาพ หมายความว่า ตัวแปรโรคประจำตัว สามารถอธิบายความสุขในด้านความสุขโดยรวม สังคม และสุขภาพในแต่ละระดับได้ และหากจำนวนประชากรของผู้มีโรคประจำตัวลดลง โอกาสความน่าจะเป็นในด้านความสุขโดยรวมที่จะทำให้ความสุขในด้านนี้มีค่าสูงขึ้นถึงร้อยละ 71.03 และเช่นเดียวกัน ด้านสังคมร้อยละ 70.99 และด้านสุขภาพ ร้อยละ 74.41 ซึ่งมากกว่าผู้ไม่มีโรคผู้ไม่มีโรคประจำตัว

ชั่วโมงการทำงาน มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสิ่งแวดล้อม หมายความว่า จำนวนชั่วโมงการทำงานสามารถอธิบายความสุขในด้านสิ่งแวดล้อมในแต่ละระดับได้

ชั่วโมงการพักผ่อน มีนัยสำคัญทางสถิติต่อสังคมและสุขภาพ หมายความว่า จำนวนชั่วโมงการพักผ่อนสามารถอธิบายความสุขในด้านสังคมและสุขภาพในแต่ละระดับได้

ประเภทที่อยู่อาศัย มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสุขโดยรวม เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ หมายความว่า ประเภทที่อยู่อาศัยสามารถอธิบายความสุขในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความสุขโดยรวมได้ ซึ่งผู้ที่อาศัยอยู่ในแบบบ้านชั้นเดียวจะมีโอกาสความน่าจะเป็นที่ความสุขด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นหากมีผู้ที่อาศัยชั้นเดียวลดลงถึงร้อยละ 63.02 ความสุขโดยรวมร้อยละ 63.29 ด้านสังคมร้อยละ 62.89 ด้านสิ่งแวดล้อมร้อยละ 63.07 และด้านสุขภาพ ร้อยละ 62.94

การออกกำลังกาย มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสุขโดยรวม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ หมายความว่า การออกกำลังกายสามารถอธิบายความสุขโดยรวม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และสุขภาพได้

การศึกษา มีนัยสำคัญทางสถิติต่อความสุขโดยรวม สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ หมายความว่า การศึกษาสามารถใช้เป็นตัวแปรอธิบายต่อความสุขโดยรวม สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพแต่ละระดับความสุขได้ โดยพบว่า บุคคลที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 จะมีความสุขทางด้านสังคมร้อยละ 82.18 ด้านสิ่งแวดล้อมร้อยละ 82.73 ด้านสุขภาพร้อยละ 82.46 และความสุขโดยรวมร้อยละ 82.60 มากกว่าคนที่ไม่ได้เรียนหรือเรียนสูงกว่า 4 ปี

สำหรับ การถือครองที่อยู่อาศัย และ การถือครองที่ดินที่ตั้งที่อยู่อาศัย ร้อยละ 100 ที่ทำการสำรวจนั้น หากกรรมสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยแล้วจะเป็นเจ้าของที่ดินที่ตั้งที่อยู่อาศัยด้วย ซึ่งตัวแปรทั้งสองนี้มีนัยความสำคัญทางสถิติต่อความสุขด้านสังคม แสดงว่าตัวแปรสองตัวแปรสามารถเป็นตัวแปรที่ใช้อธิบายต่อความสุขด้านสังคมได้ โดยที่โอกาสความน่าจะเป็นหากกรรมสิทธิ์นั้นเป็นเจ้าของหรือเข้าบ้านแล้ว จะทำให้ระดับความสุขด้านสังคมเพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ

74.15

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรที่มีผลต่อความสุขในแต่ละด้านด้วยแบบจำลองโลจิทแบบเรียงลำดับ แบบที่ 1

ตัวแปร/แบบจำลอง	ความสุขโดยรวม	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านการเมือง	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านสุขภาพ	Pseudo R ²
เพศ			0.5465464 (2.72)***				0.0066
อายุ	0.0306918 (1.95)*						0.0042
สถานภาพ		-0.4572967 (-2.88)***	-0.4346652 (-2.89)***		-0.5535509 (-3.57)***		0.0094
สิทธิในการ รักษาพยาบาล	-0.9447786 (-3.49)***						0.0136
โรคประจำตัว	0.5302363 (2.29)**		0.4722001 (2.20)**			1.610655 (6.94)***	0.0195
ชั่วโมงการทำงาน					-0.0902786 (-2.29)**		0.0051
ชั่วโมงการพักผ่อน			-0.1066757 (-1.99)**			-0.136049 (-2.67)***	0.0053
ประเภทที่อยู่อาศัย	-1.058255 (-4.91)***	-0.9856793 (-4.73)***	-1.004764 (-4.87)***		-0.9107105 (-4.45)***	-0.8214596 (-4.07)***	0.0213

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรที่มีผลต่อความสุขในแต่ละด้านด้วยแบบจำลองโลจิทแบบเรียงลำดับ แบบที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปร/แบบจำลอง	ความสุขโดยรวม	ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม	ด้านการเมือง	ด้านสิ่งแวดล้อม	ด้านสุขภาพ	Pseudo R ²
การออกกำลังกาย	0.2078313 (4.11)***	0.1533494 (3.22)***	0.2842047 (5.77)***	0.2621996 (5.13)***	0.2789166 (5.37)***	0.0902259 (1.83)*	0.0193
การศึกษา	0.7242305 (2.90)***		0.4302487 (1.86)**		0.7076619 (2.86)***	0.5494167 (2.23)**	0.0064
การถือครองที่อยู่อาศัย			0.4768427 (2.16)**				0.0042
การถือครองที่ดินที่ตั้งที่อยู่			0.4768427 (2.16)**				0.0042

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ ในวงเล็บคือค่าสถิติ Z โดยที่ *มีระดับนัยสำคัญที่ 90% ** 95% และ *** 99% ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรที่มีผลต่อความสุขในแต่ละด้านด้วยแบบจำลองโลจิสต์แบบเรียงลำดับ แบบที่ 2

ตัวแปร/แบบจำลอง	แบบจำลองที่ 1 ⁵	แบบจำลองที่ 2	แบบจำลองที่ 3	แบบจำลองที่ 4	แบบจำลองที่ 5	แบบจำลองที่ 6
เพศ			0.2924394 (1.35)			
อายุ	0.0276501 (1.67)*					
สถานภาพ		-0.3517048 (-2.25)**	-0.1899158 (-1.20)		-0.4330066 (-2.75)***	
สิทธิในการ รักษาพยาบาล	-1.267648 (-4.22)***					
โรคประจำตัว	0.8966307 (3.64)***		0.239412 (1.07)			1.604191 (6.62)***
ชั่วโมงการทำงาน					-0.0972298 (-2.26)**	
ชั่วโมงการพักผ่อน			-0.080054 (-1.49)			-0.0751381 (-1.37)

⁵ การวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยโลจิสติกที่มีการควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ โดยแบบจำลองที่ 1 คือ ผลของตัวแปรทางข้อมูลประชากรและความสุขโดยรวม แบบจำลองที่ 2 เพิ่มตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจ แบบจำลองที่ 3 เพิ่มตัวแปรทางด้านสังคม แบบจำลองที่ 4 เพิ่มตัวแปรทางด้านการเมือง แบบจำลองที่ 5 เพิ่มตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อม และแบบจำลองที่ 6 เพิ่มตัวแปรทางด้านสุขภาพ

ตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางประชากรที่มีผลต่อความสุขในแต่ละด้านด้วยแบบจำลองโลจิทแบบเรียงลำดับ แบบที่ 2 (ต่อ)

ตัวแปร/แบบจำลอง	แบบจำลองที่ 1	แบบจำลองที่ 2	แบบจำลองที่ 3	แบบจำลองที่ 4	แบบจำลองที่ 5	แบบจำลองที่ 6
ประเภทที่อยู่อาศัย	-1.056535 (-4.71)***	-0.9113763 (-4.33)***	-0.9337709 (-4.50)***		-0.7502109 (-3.57)***	-0.919743 (-4.38)***
การออกกำลังกาย	0.1929616 (3.73)***	0.1158789 (2.36)**	0.0019687 (4.28)***	0.2621996 (5.13)***	0.283817 (5.27)***	0.060604 (1.22)
การศึกษา	0.820488 (3.14)***		0.2652569 (1.10)		0.675654 (2.61)***	0.4910383 (1.93)*
การถือครองที่อยู่อาศัย			0.3531137 (1.49)			
การถือครองที่ดินที่ตั้งที่อยู่อาศัย			4.768427 (2.16)**			
Pseudo R²	0.0862	0.0343	0.0611	0.0253	0.0689	0.0754
Log likelihood	-416.593	-500.50199	-522.87078	-521.46851	-472.34192	-488.13648

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ ในวงเล็บคือค่าสถิติ Z โดยที่ * มีระดับนัยสำคัญที่ 90% ** 95% และ *** 99% ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าความน่าจะเป็นข้อมูลด้านประชากร ด้วยแบบจำลองโลจิสแบบเรียงลำดับ

ตัวแปรด้านประชากร	ด้านความสุข	ความน่าจะเป็น (Probability)		dy/dx
เพศ	สังคม	ชาย	0.32813222***	0.0495677
		หญิง	0.67186778***	-0.0495677
สถานภาพ	เศรษฐกิจ	โสด	0.06071414***	0.0193119
		แต่งงาน	0.52663683***	0.0627642
		หม้าย	0.37696485***	-0.0704233
		หย่าร้าง	0.03568418***	-0.0116529
	สังคม	โสด	0.06199791***	0.0130563
		แต่งงาน	0.52434549***	0.0413978
		หม้าย	0.3770947***	-0.0465457
		หย่าร้าง	0.03656189**	-0.0079084
	สิ่งแวดล้อม	โสด	0.06000273***	0.0201326
		แต่งงาน	0.52860041***	0.0663015
		หม้าย	0.37598936***	-0.074243
		หย่าร้าง	0.0354075***	-0.012191
สิทธิในการรักษาพยาบาล	ความสุขโดยรวม	บัตรทอง	0.84702472***	-0.0772844
		อื่นๆ	0.15297528***	0.0772844
โรคประจำตัว	ความสุขโดยรวม	มีโรค	0.71030723**	-0.060567
		ไม่มีโรค	0.28969277**	0.0605067
	สังคม	มีโรค	0.70995425**	-0.0428273
		ไม่มีโรค	0.29004575**	0.0428273
	สุขภาพ	มีโรค	0.74415475***	-0.1528309
		ไม่มีโรค	0.25584525***	0.1528309
ประเภทที่อยู่อาศัย	ความสุขโดยรวม	ชั้นเดียว	0.63295353***	-0.1442472
		อื่นๆ	0.36704647***	0.1442472
	เศรษฐกิจ	ชั้นเดียว	0.63028088***	-0.1102167
		อื่นๆ	0.36971912***	0.1102167

ตารางที่ 4.10 ค่าความน่าจะเป็นข้อมูลด้านประชากร ด้วยแบบจำลองโลจิสแบบเรียงลำดับ (ต่อ)

ตัวแปรด้านประชากร	ด้านความสุข	ความน่าจะเป็น (Probability)		dy/dx	
ประเภทที่อยู่อาศัย	สังคม	ชั้นเดียว	0.62896836***	-0.0921189	
		อื่นๆ	0.37103164***	0.0921189	
	สิ่งแวดล้อม	ชั้นเดียว	0.63077792***	-0.1147841	
		อื่นๆ	0.36922208***	0.1147841	
	สุขภาพ	ชั้นเดียว	0.62941412***	-0.0976594	
		อื่นๆ	0.37058588***	0.0976594	
การศึกษา	ความสุขโดยรวม	ชั้น ป.4	0.82602018***	0.0576945	
		อื่นๆ	0.17124441***	-0.0588252	
	สังคม	ชั้น ป.4	0.82181994*	0.0294116	
		อื่นๆ	0.17535314*	-0.0299964	
	สิ่งแวดล้อม	ชั้น ป.4	0.82737418***	0.0548786	
		อื่นๆ	0.16997229***	-0.0559277	
	สุขภาพ	ชั้น ป.4	0.82467402***	0.0424089	
		อื่นๆ	0.17257837***	-0.0432386	
	การถือครองที่อยู่อาศัย	สังคม	เจ้าบ้าน	0.74157385*	0.0341528
			อื่นๆ	0.25842615*	-0.0341528
	การถือครองที่ดินที่ตั้ง ที่อยู่อาศัย	สังคม	เจ้าของ	0.74157385*	0.0341528
			อื่นๆ	0.25842615*	-0.0341528

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ *มีระดับความนัยสำคัญที่ 90% ** 95% และ *** 99% ตามลำดับ